

Ziek

Het bedrijf waar ik werk voert, zoals dat zo mooi heet, een sociaal beleid. Dat moet ook wel want het is het enige waar de ondernemingsraad en onze vakbondsbestuurder zich druk over maken. Nou, en vanwege dat beleid heeft mijn baas, via een extern adviesburo, een driedaagse cursus gehad in sociale vaardigheden. De gevolgen zijn goed te merken.

Verschijn ik 's morgens op m'n werk met een enorme kater - vorige avond een feestje gehad - dan kijkt-ie me bezorgd aan en informeert of ik me misschien niet helemaal in orde voel. 'Jan, jongen, ga nou eerst es effe zitten, dan haal ik een kop koffie voor je. Daarna kun je vertellen wat je dwars zit. Bevalt je werkplek je niet? Heb je spanningen? Wacht, ik maak meteen een afspraak voor je met de bedrijfsarts. Die kan het dan voorleggen aan de kommissie begeleiding zieke werknemers.' Bij dat gezeik lopen de rillingen over m'n rug. Ik weet

namelijk precies wat er gaat gebeuren. Als ik niet uitkijk zit ik binnen de kortste keren bij de huisarts. Dat is zo'n bal die een half jaar geleden afgestudeerd is en nu denkt dat de dubbele longontsteking die is ontstaan doordat ik met m'n fiets in de sloot terecht kwam na dat feestje, het gevolg is van m'n huiselijke omstandigheden. En me dus probeert door te sturen naar een buro voor gezinsproblemen. Geef mij die ouwe dorpsdokter maar. Die wist al wat je mankeerde als je bij 'm op de stoep stond. 'Je mot niet zuipen, jongen, als je er niet tegen kunt.'

Weet je wat ik doe? Ik meld me ziek en doe een briefje onder de bel dat-ie defekt is. Dan heb je ook geen last van die kerel van het GAK die je komt controleren. O pardon, dat heet tegenwoordig paramedisch begeleiden.

W.J. de Rijmer Pzn.